

ԻՄԱՍՏՈՒԹԻՒՆ ԽՆԴՐԵԼՈՒ ԱՂՕԹՔ

Ո՛վ մեր հայրերուն Աստուածը, դուն՝ ողորմած Տէր, դո՛ւն ես որ ստեղծեցիր ամէն բան քու խօսքովդ, եւ իմաստութեամբդ կազմեցիր մարդը, որպէսզի տիրէ քու ստեղծած արարածներուդ, սրբութեամբ եւ արդարութեամբ կառավարէ աշխարհը եւ ուղիղ հոգիով դատաստան կատարէ:

Տո՛ւր ինծի իմաստութիւնդ, որ աթոռակից է քեզի, եւ մի՛ մերժեր զիս քու ծառաներուդ շարքերէն, որովհետեւ ես քու ծառայ եմ, քու աղախինիդ որդին, տկար մարդ մը՝ սակաւակեաց, զուրկ իմաստութենէ, որ չի հասկնար դատաստանդ եւ Օրէնքդ: Իսկ մարդս նո՛յնիսկ եթէ կատարեալ ըլլայ՝ բայց հեռու ըլլայ քու իմաստութենէդ՝ ոչնչութիւն կը համարուի:

Քու իմաստութի՛ւնդ դրկէ քու սուրբ երկինքդ, քու փառքի աթոռդ, որպէսզի գայ եւ իմ մէջս հանգչի, եւ գիտնամ թէ ի՛նչ կը կամենաս դուն: Որովհետեւ անիկա գիտէ եւ կը հասկնայ ամէն բան եւ զգաստութեամբ պիտի առաջնորդէ զիս գործերուս մէջ: Անիկա իր փառքով պիտի պահպանէ զիս, եւ գործերս ընդունելի պիտի ըլլան, արդարութեամբ պիտի դատեմ քու ժողովուրդդ եւ արժանի պիտի ըլլամ հօրս աթոռին:

Արդարեւ, ո՞վ կրնայ Աստուծոյ խորհուրդները գիտնալ, կամ ո՞վ կրնայ Տիրոջ կամքը հասկնալ: Մահկանացուներուս դատումները խախուտ են եւ մեր միտքը կը մոլորի յաճախ, որովհետեւ կորստական այս մարմինը կը ծանրացնէ հոգին, հողեղէն այս յարկը բազմաթիւ հոգերով կը ծանրաբեռնէ միտքը. այնքան՝ որ հազիւ մեզ շրջապատող իրերուն մասին գաղափար մը կը կազմենք, դժուարաւ կը գտնենք նոյնիսկ ինչ որ մեր հասողութեան մէջ է, ալ ո՛ւր մնաց գիտնալ՝ ի՞նչ կայ երկինքի մէջ:

Ո՞վ պիտի կարենար քու խորհուրդներդ գիտնալ, ո՛վ Տէր, եթէ դուն իմաստութիւն չտայիր եւ Սուրբ Հոգիդ չղրկէիր բարձունքդ: Անոնցմով էր որ մարդիկ իրենց ճամբան ուղղեցին եւ սորվեցան՝ ինչ որ դուն կը կամենաս, եւ քու իմաստութեամբդ փրկուեցան:

Իմաստութիւն Սողոմոնի 9